

Q. 245. 30. VINCENTIUM GRUNERUM, CYGNEUM, 811.
THEOL. LIPSIENSEM,
VIRO

Z 6
4538

REVERENDO ET AMPLISSIMO

M. GODOFREDO

THYM, Cygnéo,

THEOLOGO ET PHILOLOGO CLARO, AD D. MAR.
IN PATRIA ECCLESIASTÆ OPTUME
MERITO,

SOCERO ET PATRI IN CHRISTO ÆTATEM
DEVENERANDO,

Cum

GNATUM UNICUM ET CLARE-DOCTUM

GODOFREDUM OBADIAM THYM,
Cygnéum,

S. THEOL. CANDIDATUM

IPSA SECULARI ACAD. LIPS. FESTIVITATE

d. IV. Dec. A. O. R. M. DCCIX, subortá,

SUMMIS PHILOSOPHIÆ HONORIBUS
AUCTUM VIDERET,

SISTIT ET INITIA ACAD. DELINEAT
GRATULATUS

M. CASPAR TEUCHLER, Cygnéus
Hohenlohenfium Pastor.

— — — — — 80

MARTISBURGI,

Literis CHRISTIANI GOTTSHICKII.

Lipsia grata PoLo est , refonanteMaCaV-
DIt eò Ipsò :
Lipsia CLara tVIs oMnia grata Dabo !

I. N. J.

VIR AMPLISSIME,

REVERENDE IN CHRISTO PATER ET SOCER |
ETATEM DEVENERANDE &c.

Ixunquam præstantis Filii, quem, propinquo
 æque atque amico vinculo adstrictus, sincere
 complector amore, jucunda succurrit
 memoria, quo non ter sanctum cœli mode-
 ratorem calidissima vi precum venerer atque obtester, ut
 Eundem in scitam spem suavis Patriæ & pientissimi Pa-
 rentis natum, riteque currentem, ad metam stadio præfi-
 xam pertingere cœlitus annuat. Istud hæctenus eò magis
 abs me fieri consuevit, dum novo Lipsiæ honore auctus
 solidum impensè gaudet gaudium, cujus partem Patria,
 partem Parentes, partem alma Philyrea, in Natalibus suis
 quartum tripudians, auxiliatrici & felici manu sibi vindica-
 runt. Hos etenim omnes una exporrectis lætari frontibus
 persuadeor. Parentes in filiis reviviscunt, ipsaq; Patria
 coronatur, si ejusdem cives honorum coronâ cingi legit
 aut videt: Mentium Officinæ quidni gestiant Bonis? si
 furculos sub divinæ benedictionis incremento plantatos,
 rigatos, & liberaliter eductos eluctari atque altius adscen-
 dere

dere animadvertunt. Hinc plena suffuso voluptate communi gaudio interesse liceat. Liceat, qui ovando Tui cordis penetrabilia intueor erecta, qui Natum Tibi similem fore divino, & ubique vestigia ornate legentem attendo. Eadem mente Ambos Cygneos votiva acclamatione excipere, Cygneo quis vitio dabit? Plures nobilitarunt olim Cygnensium Urbem, communem Patriam, quam origine patris, ibi nati, terram haud absone dixeris. (a) Illustrarunt splendore, quo fulgebant nominis, eandem viri & ordine & literarum cultura inclyti, quos in unaquaque facultate clarissimos extitisse constat. Silens prætereo Catalogum, quem Chronici Auctor B. Schmidius texuit; Ex eo Georg. Holoander, Erasmus Stella, Paulus Langius (Citicensis Chronici Autor) Pollicarii s. Dammii, & alii satis noti sunt, qui superiori ætate Cygnea Urbe nati, lucida doctrinarum culmina & lumina inclaruere. (b) Hos inter non medioximo certe, nec ultimo memorandus venit loco VINCENTIUS GRUNERUS, qui patriâ Cygnæus, studiis verò Lipsiensis, vergente Seculo XIII. clarum circumtulit nomen & in prædicto Chronicô cum aliis omninò restituendus restat. Præter cæteros enim dignus est censendus, cujus vitæ fors & memoria ubiq; & in Festo Lipsiensium Academiae quoq; Natali eruta, summa, qua par est, laude evehatur. Nam ex benigno in Patriam Misnicam amore ansam almæ matri Lipsiensi dedit plaudendi, quæ ab ea ætate in sua persistit celebritate, & filios sine numero felici partu produxit atq; enixa est. Tibi, Reverende in Christo Pater, memoriam hanc

(a) v. *Præfatum de Charitate Patriæ*, (b) v. *Chron. Schmidii*, P. I. p. 480. 481. 483.

813.
hanc jam redidivam, merito paucis perscribendam duco.
Non eò, ac si rei TE ignarum sciam, sed quia ab Acad. in
filio egregiè docto compensatum cognosco, quod olim
GRUNERUS concivibus suis magnis meritis consecutus est;
& mihi Viros in Scholæ & Eccles. palæstrâ excellentes à
Summis Viris, Pipingio, Götzio, Feustelio, Serpilio, Ludovico
ornatos & ultimis cineribus in usum rei literariæ suscitatos
legisse usq; volupe fuit. Patriam ergo adeptus est Grunerus
Cygnéam s. Zwickaviam, quam olim Schwanesfeld/vel à Cygnis
in illius undis acquiescentibus, vel à factâ præter voluntatem
Imperatoris Henrici Aucupis, extruentis decurtatione ita appellari
licet credere. d.) Natus ibi credendus est Parentibus honestate
conspicuis; sacris baptismalibus initiatus, instructusq; in
Christianæ religionis ritibus à Clero, tum seducente, prout
temporum injuria erat. Musis consecratus, ingenio, quo pollebat,
ita profecit, ut Parentes è Schola, quam Amplissimus Senatus
aluit, eum in Acad. Pragensem ablegantem talem fore sperarint,
qualem judicarunt cognitum. Tam arcto hic carcere virtus
contineri vix poterat, quin latius erumperet. Hinc, Magisterii
& Baccalaurei Theologiæ dignitate, quâ eò tempore vix
major in literis honos comparebat, ornatus, pleno gradu ad
altiora tendere cœpit & alios docuit, quod prius didicerat.
Majori autem nominis fama hac ratione illustratus est:
Amplum tum nomen Joh. Hussi, Bohemi, Professoris & Curionis
Pragensis vigeat, qui a. 1415. d. 5. Julii ob fidem concrematus
& post plures confessores Martyrum coronâ insignitus est. Is Regi

A 3

fidelis

d) vid. Chron. Schmidii P. I. p. 8.

fidelis & Pontificum molitionibus adversus, Nationi Bohemorum & Patriæ omni opere studebat. Longe ab eo dissentiebant Germani, quos ab ipsâ fundatione in Nationes Bavaricam, Saxonicam & Polonicam discesci receptæ consuetudinis erat. Diversè sentiebant, non ut quidam vivere assertum, ob dogma exortum, e) sed quia tria suffragia à Carolo IV. in Creatione Rectoris flagitata, minus felici exitu sperata fuerant. Utrinque acriter & vario Marte ea de re disceptatum est. Ortæ sunt rixæ, has secuta sunt verbera, rapinæ, cædes, ut cadavera noctu in Amnem Moldam dejecta impunè natarent (f.) Turbatâ ita tranquillitate publicâ, quam bonæ literæ omnino sibi deponunt; solum mutandi publicæ Magistris necessitas imponebatur. Consilium igitur in vivere oestro invidiæ percitam Bohemiam relinqvendi, quia toties injustis petitionibus delusi fuerant. Maturarunt illud atque inter se confirmarunt, ut Joh. Huss in Rectorem postmodum Pragensem electus & mox in Concilio Constantiensi accusatus dicat, quod jurejurando se invicem obstrinxerint pœnam sibi transgressoribus dehonestatæ famæ, violatæ fidei, & 300. sexagenas grossorum pendendi superaddentes: (g.)

Agmi-

e) vid. B. & CL. Tenzelii Biblioth. Curios. 1704. Reposit. I. p. 349.

f) vid. Peiferi Lips. Edit. Magnif. Dn. Rechenb. 1700. p. m. 301 & c.

(g) vid. Hist. Joh. Hussi in Concilio accusati editam 1529. sub Lit. F. Nempe Es war eine der fürnehmsten Klagen mit an gedachten Concilio, daß Joh. Huss die Ursach solte gewesen seyn, warum die Deutschen Magistri ausgetrieben, daß er mancherley Irthum geprediget, aus welchen Aergeruß entsprungen, zwischen denen Prælaten, dem Volk im Könige reich, auch denen Magistern und Studenten zu Prage darz aus sey ein Ungehorsam gegen ihre Ober-Herrn kommen,

814.
Agminis hujus igitur literati Vincentius Grunerus, Zwickaviensis, Coryphæus una cum Joh. Hoffmanno, Svidnicensi, Rectore, mox Antistite Misnenensi, collaudatur, quod, sveta sede anno 1408. relicta (h) Bohemorum, aëris salubritate & incolarum moribus elegantem Lipsiam petiit, ibiq; præ molestô commodiorem sibi locum elegit. Plurimum poterat edecumatae eruditionis Vir & autoritate apud suos & ore facundo, qvo Fridericum Bellicosum, Marchionem tum Misniæ, post Septemvirum potentem, permovebat. Svasor ille atq; ex orator præcipug Celsissimo erat Principi, ut una cum Illustr. fratre Wilhelmo II. cognomento Divite d. 1. Aprilis a. 1425. Weidæ defuncto & Altenburgi tumultato, Musas has advenas & exules hospitio exciperet, in fidem receptas indulgentissima dote ditaret. (i.) Robur addidere Pontifices Max. Alex. V. & Johannes XXIII. literis, quæ à priori d. 18. Decembr. scriptæ, publice prælectæ sunt. Valorem attulerunt Privilegia, quæ peculiari Diplomate Cæsareo per Rupertum Imperatorem sub dato Pifa d. 9. Sept. exhibita fuerunt. (k) Hanc fidem, quam Princeps poscebat, Grunerus libertatis Acad. Assertor, comite M. Joh. Ottone de Münsterberg primus dederat, ut solennis Inauguratio a. 1409. traditis Privilegiis
nte

das Collegium und die Universität zu Prage zerstört worden / ja da die 3. Nationen in Rectorat der Sachen Bewilligung bey Wenzeslao erhalten / so habe er nebst Hieronymo Pragenſi den König ein anders beredet. Quæ tamen illæsâ Sancti Confessoris famâ scripta sunt, qui ibid. omnem a se culpam fatis removel :)

(h) vid. Mülleri Annales. Sax. p. m. 5. (i) vid. Peiferi Lips. p. 302. & Weberi Conc.
(k) vid. Mülleri Annales p. 50.

ritè perageretur. Noluerunt Nutritores Munificentissimi officii sic præstiti immemores videri. Inde pignus ut aliquod constaret ejus rei publicum, omnem & Heroibus dignam intenderunt curam. Nostrum, qui in Theosophiæ & Scholasticæ Philos. campis versatissimus erat, primum Theol. Profes. Ordin. constituendum esse arbitrati sunt, (1) cum Münsterbergius Silesius ex Legibus Academiæ prima sceptrâ teneret. Miram eum sapientioribus studiis attribuisse operam quis dubitat? Divinas æque atq; naturales docebat artes, legendo, scribendo, disputando doctrinarum nodos exponebat, & maximam, quæ supererat, ætatis partem studiosè ac fideliter consumebat. Decani mox in Facultate Theol. munere fungens, uti Sabbatho ante Festum S. Gregorii electus erat, quin imo sequenti anno 1410 magno omnium consensu Imperii Academici habenas capeffens, id habuit curæ, ne Respublica literaria quid detrimenti caperet. Pertæ tandem publicæ, privatam et monasticam prætulit vitam, & pro pietate seculi in salutem animæ monasterium ingressus est. Placuit præ aliis Cœnobium veteris Cellæ, quod ad oppidum Rosvinum situm, S. Joh. Evangel. & B. Virgin. in honorem a. 1162. fundatum, & monumentis Principum clarum adhuc in ruderibus eminet. Ita commoda vocatione à Martino de Lochau, Abbate, magno Studiorum amico, transmissa, Spartam inter XIII. alios Lectoris suscepit, & meliores scientias, quantum potuit, LXXX. fratribus instillavit, canos in iisdem attingens annos. Hos implevit, & satur demum vitæ ultimum valedixit orbi, exolatumque spiritum cœlo reddidit.

(1) vid. Prætorii Histor. Sax. Specimen, Lips. 1694.

dit, attriti corporis exuvias cœnobii Sacello relinquens in-
 ferendas. Virtus & fama post cineres mori vetant eum.
 Harum fragrantissimum odorem iuste quis negat? Fervi-
 de Theologiam excoluerat, eamque præ cæteris partem
 de Missa scriptis exponebat, quæ cor atque medulla cultus
 pontificii dici meretur. (m) Ipse Orator disertus Rhetor-
 ices præcepta suis proponebat. (n) Philosophus erat acu-
 tus, quod fœtus ingenii, Grammaticam, Logicam, Phy-
 sicam & Astronomiam enucleans, legenti satis demon-
 strat. o) Hinc calculum iis addere fas est, qui eum in Scri-
 pturis sacris & humanioribus literis doctissimum lauda-
 runt. Vincentium autem Zwicciaviensem fuisse luce me-
 ridiana clarius ei patet, cui patentes Historiarum rei q; li-
 terariæ amœnitates vel levi oculo perlustrandi lubido ani-
 mum incescit. Testes adsunt plurimi & probati, qui nu-
 dæ veritati subscribere haud abnuunt. In multis Joh. Tri-
 themium, Abbatem Herbipolensem, in medium produ-
 xisse liceat. Solertem Antiquitatum hunc indagatorem
 fuisse quis nescit? Ita autem fidem alias indubiam firmio-
 rem reddere satagit: (p) Vincentius Gruner de Zwicca-
 via, Doctor Pragensis & fundator Gymnasii Lipsiensis,
 Vir in divinis Scripturis eruditus & in Philosophia secula-
 ri egregiè doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio; edi-
 dit non spernendæ lectionis opuscula, quibus nomen su-
 um ad notitiam posteritatis cum gloria transmisit. Verè
 eundem tulisse iudicium, nemo inficias ibit, qui limato
 præditus sensu callet, quantum æra lupinis distent. Quid
 multa? suffragatur & ipsum Album Lipsiacum, in quo Re-
 ctorum æq; ac Studiosorum nomina prostant legenda. Ibi
 satis, evincentè B. Felleri Pœta summis imisq; charo, Vin-
 cen-

B

(m) vid. *Catalogum Codicum MStorum Biblioth. Paul.* p. 180.
 (n) *ibid.* p. 324.
 (o) *ibid.* p. 360. (p) vid. *Catal. Illustrium Virorum.* p. 37.

centius Grunerus de Zvvicavia ad literam legitur & an, 1410. Rector Studii i. e. florentissimæ Studioforum coronæ nuncupatur. Adstipulantur his & alii, & præcipue CL. Schlegelius (q) cum B. Tenzelio, quem præproperè humanis rebus ereptum bonæ literæ lugent. (r) Æqua proinde lance hæc expendens non parum sæpè in admirationem abripior, quî evenerit, ut Petrus Albinus, scriptor gravissimus (s.) & ejus vestigiis insistens Joh. Fridericus, Hist. Prof. (r) aut aliquo errore abrepti, aut loci amore sufflaminati Vincentium Grunerum Lipsiensem fuisse contendat atq; defendat. Ad me quod attinet, non equidem Tritheimii in cæteris autoritatem aut artes ejus Magicas propugnare in me recipio, quem alias quoque literis Hieroglyphicis insignem fuisse constat. Meliori jure aliis discutiendum relinquo id, quod ingenii vires exuperat. Optimos Historicos, teste experientia, falli & ipsos quoque fallere posse, non ambiguum reor. Nolim autem de fide, quam in hanc rem tradere studuit, cuiquam vel leve dubium suboritur. Namque res ubique est clara & extra omnis dubitationis aleam posita, si modo temporis & personarum collationem amiciosem instituere velimus: Cum expugnata sede Constantinopoli honestis literis acre bellum esset indictum, & fors fugiendi iniquior contigisset; accidebat, ut ex immensa DEi benignitate in Occidente exsplendescerent, quia Europæ incolis è somno inertis inscitiæ

(q) v. *Tract. de veteri Cella Dresd. in 4to num. 12.*

(r) vid. *l. c.*

(s) vid. *Albini Meißnische Land-Chronica. C. XXV.*

(t) vid. *ejusdem Panegyricum secularem a. 1609. p. 22.*

tiæ evigilandi animus aderat promptior. Efflorescebat Seculi cultus & per viros orbe claros augebatur. Multum momenti quoque Societas Literaria afferebat, quæ à Maxim. I. instituta, Ordinibus Imperii confirmata, Cælicæ nomen à Conrado Celte, [u] primo Poëtarum & ipsa Imperantis manu coronato, sortita legitur. (w) Illud Collegium libertate gaudebat publicâ, adeo, ut libros prodeuntes & dictæ Societatis Privilegiis stipatos, cæteris antelatos legas. Membra id agebant, ut artes è squalido errorum scirpo vindicarent Germanorumq; res gestas nitidè luci exponerent. Cuiquidem studio, haud impar visum est hodiernum Collegium Historicum Imperiali, quod sub Auspiciis Div. Imperatoris LEOPOLDI ab incomparabili Paulino, Medico Isenacensi inchoatum, debitâ laude nullatenus defraudandum est. Haud vulgare A. C. 1500. dictæ Societatis membrum & præcipuus Collega Trithemius Abbas audit & celebratur is undiq; Paulum Langium, Cygnëum, & Monachum Bosnaniensem adhibuit. Hoc usus est ad jutore & laborum socio. Hunc fidum studiorum comitem habuit & literis commendatitiis ad describenda & conquirenda Autographa fulcivit. Si paulo penitius perspicias, Langium Cygneum fuisse, si Historiarum Scrutatorem laborum eundem Trithemio socium judices, si nostro aliud non seculum fuisse perpendas, qui scrupulus vel minimus menti resideret superstes? Trithemius ergo vel ex se ipso, vel per Langium, optime scire potuit, qua Patriâ Grunerus ortus sit. Hæc enim omnino circa Acad. Lipsiensem & Professo-

B 2

[u] v. *David Chytrai Sachsen Chronick. L. I. p. 227.*

(w) vid. *Tenzelii Menses a. 1693. p. 90.*

fessorum vitas eandem instaurantium recentiori adhuc
memoriæ infixæ hærebant. Pari modo perperam
Schneiderus, conditor Chron. Lips. Misniæ natum di-
xit, cum natione Misnicus tantum fuerit indeq; nomen
deportaverit. (x) Fulget igitur inter Orbis Li-
terati, qua divinas, qua humanas artes, sidera Cy-
gnus, & Zwiccaviæ ex merito ortum debet. Nec
ante orbe Cygneo eximendus est, quam ve-
ritas ipsa & liberales artes firmo perstare talô desie-
rint. Vivit famâ, nomine, & meritis; Nam Sallu-
stio affirmante, is demum vivere videtur, qui præ-
clari facinoris, aut artis bonæ famam quærit. Plu-
ra de Viro satis magno, & ad seculi exemplum claro,
accelerare supersedeo. Soli lucem foenerari usque su-
pervacaneum prudentiores duxere, communique dixe-
re proverbio. Vita & facta ipsius ad oculum patent.
Quis negaverit eum urbi florentissimæ Charites has ad-
ducendo eximium Charitatis opus fecisse? Inserviendi
studium in hac sede artium Nobilissima amplianda oc-
cupatum erat, adeoque dignum, ut in posteris omni
ratione hostimenta videat. Res albo signanda lapillo
est. Æneis insculpta tabulis ad seram, si divino nu-
tu qua fuerit, posteritatem proferenda est. Omni
laudum cumulo extollenda est. Digna est, quæ futu-
ro Chronici Schmidiani Continuatori inferenda detur.
Cordatus Viri ardor & favor omnino merentur, ut
alma Studiorum Matre Natalitia sua celebrante, me-
moria ipsius rediviva existat, & Cygnæis non minus,
quam aliis deprædicetur. Cura, quæ profuit, futu-
rum meretur præmium ab Urbe partim pulchra,
partim Academia inclyta, si honesti officio fungantur,
cuique bonorum largiter distribuendum. Non enim,
quod B. Buchnerus censet, mentibus nostris excidere

(x) v. p. 332.

de-

debet , à quo tot maximis beneficiis tumus affecti,
 Hanc virtutem *μημεσούνης* atque *χαρίτι* Europæ Empori-
 um celeberrimum observanter colit. Nam Musas
 Cygn. subinde afflictas suscipit , alit , fovet atque
 promovet , ut & egeni, eò nutriente, ad scopum felici
 pede tendant. Benigna excipit cunctos fronte omnique
 bonorum cumulo onustos domum suis remittit. U-
 bertim Magnif. Ordo Patrum Academia reciprocâ
 iisdem pollicetur officia, atque præstat. Memor no-
 stra non minus , quam majorum ætate fuit, & Cygné-
 am prolem, informari, cupidam instruxit, quæque præ
 cæteris est promerita, ei debitos honores attribuit atque
 largitus est. Concives nostros legimus Confessur
 illorum excellenti , amplissimis Professorum muneri-
 bus traditis , addictos fuisse , qui doctorum non tan-
 tum, sed & eruditorum nomina jure obtinuerunt (y.)
 Rectores Acad. Patriâ Cygnéos sex fuisse constat. Sc.

- 1.) M. Petrus Storch, Theol, a. 1413.
- 2.) M. Joh. Schimmelpfennig, Theol.
a. 1441.
- 3.) M. Conradus Thym, a. 1445.
- 4.) D. Joh. Herold, a. 1479,
- 5.) D. Leonhard Polner, a. 1487.
- 6.) L. Joach. Fellerus, a. 1680. 1684. &c.
vid. Schmidii Chron. P. I. p. 477. & B. Felleri Cy-
gnos Quasimod.

B 3

Hæc

Hæc si recte confidero, quidni multis modis eundem Diem, quem Academia Lipsiensis Festum celebrat, & nobis ita dicam? Dies igitur ille esto Patriæ amatissimæ memorabilis, quæ partem publici gaudii sibi attribuit. Esto Tibi Reverende in Christo Pater Festus, qui partem gaudii una percipis, quoniam Natus Optimus, qui optimas connubio literas sibi junxerat, ex voto in publico & Magisteriali Honore Tibi prodit. Esto Filio dies felici omine faustus, quem unicum habes, ipsisque cordis visceribus chariorem. Voti certe Te hæcenus in omni virtutum genere compotem reddidit. Commendat eum Pietas, *βέβαις πάντων ἀνθρώπων*, cuique Bonorum de meliori, quia TE exemplo prælucentem & in educatione nunquam negligentem expertus est. Habuit & hausit, TE duce, illius divinæ & raræ qualitatis stillantes guttulas, sine qua studia sunt vana & infeliciter cedunt, licet optimè excogitata & prudenter incepta sint. (z.) Commendat eum doctrina varia, quia TE solum & unicum puer ad Academicos usque annos moderatorem habuit. Non varia Methodo, non multis ambagibus, nec mala fide, sed una, compendiosa & paternâ via ad altiora eî tendere datum fuit. Nocturnâ diurnaque manu Scriptores volvit sacros, eorum sciscitans placita, qui in sacro codice explicando *φιλολογῶντες* operam navarunt. Ita enim, TE Præceptore, imbibit & veram rationem sequi didicit. Judæi vitæ tempora ita dispescunt: Homo semper triplicet annos tuos, i. e. in tres partes dividat, tertiamq; partem consecret scripturæ. Israelitis injunctum fuisse ferunt, ut quilibet manu describeret legis exemplar: Ipse Moses suis in mandatis dedisse perhibetur, ut Pater, cum fari inciperet

(z) vid. *Havemann Amusium Sect. I, c. XV, p. 164.*

peret puer institutionis suæ in lege faceret initium, (aa.)
 Ipse maxime in eo studio hæres ac defudas; Of-
 ficia præstas chara iis, qui Tui sanguinis non sunt, quid
 in Nato poliendo non curam effecisse, dicamus? So-
 la soli ipsius utilitati litavit. Felici poplite & vincens
 Theologorum & Philosophorum castra est secutus:
 Nam prima primus & optima tironi fundamenta po-
 suisti. Honestos amat, probitatem colit & undique me-
 liorum partium Cultoris moderati speciem præ se fert.
 Vitiis infensus virtutem præfert. Nam in perpetuo
 contubernio & paterno sinu, pravo sodalicio ereptus,
 veræ virtutis semen & formam vel exemplo percepit.
 Vere huc illud Iusti Lipsii trahi posse reor: Cupidinem
 veræ virtutis & gloriæ in generat visa toties aliena glo-
 ria & virtus. (bb.) Hinc ex meritis Honorem habet
 comitem, quem & aliis de causis illi Lipsia contulit.
 DEO Duce & auspice salutis vitæque fontem TE suspicit.
 Hinc in ipsius laude ad TE, Rev. in Christo Pater, me ca-
 lamum direxisse quæso ne grave sit. Gratulari liceat fili-
 um, quem natura exquisitum riteque excultum &
 Optimis probatum relinquis. Faxit summus fortuna-
 rum stator & auctor, ut, cotidie majori felicitate videas
 auctum, & quam in nuperis ex Schediasmate Ludoviciano
 adorabas, eandem Dei providentiam in eo habeas com-
 pertam! Gaudium & illud Nobis sit perpetuum, ut por-

ro

(aa) vid. *Hotting Thes. Phil. L. K. c. II. §. 3. p. 91.*

(bb) vid. *Lipsi Cent. I. Ep. XII. p. m. 27.*

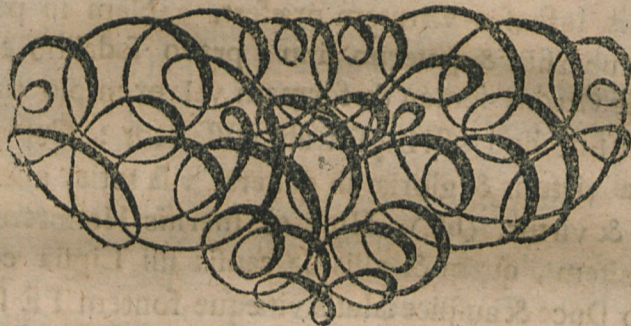
ro diuque Tuis consiliis piis atque precibus, Deo com-
mendati, adjuvemur! Mitius exponas, quæ passim
perscripta legis. Nam ita ab amore fecisse iubeor, & sua-
dente Ouidio, (*) Pius est, Patriæ facta re-
ferre labor. Vale. Dab. Hohenlohæ d. 4.
Decembr. A.O.R. M. DCCIX.

(*) *Trist. II.*

76 4538 OK

X 3047935

VD 18

10

(es) vid. Heringtbl. Pbl. L. K. c. H. 2. p. 2.
(id) vid. Heringtbl. Pbl. L. K. c. H. 2. p. 2.

M. G.

B.I.G.

Farbkarte #13

M GRUNERUM, CYGNEUM, 811.
EOL. LIPSIENSEM,

Z6
4538

VIRO

RENDO ET AMPLISSIMO

ODOFREDO

THYM, Cygnéo,

PHILOLOGO CLARO, AD D. MAR.
A ECCLESIASTÆ OPTUME
MERITO,

PATRI IN CHRISTO ÆTATEM
REVERENDO,

Cum

UNICUM ET CLARE-DOCTUM

ODUM OBADIAM THYM,

Cygnéum,

EOL. CANDIDATUM

MARI ACAD. LIPS. FESTIVITATE

Dec. A. O. R. M. DCCIX, subortá,

PHILOSOPHIÆ HONORIBUS
DUCTUM VIDERET,

ET INITIA ACAD. DELINEAT
GRATULATUS

MAR TEUCHLER, Cygnéus
Hohenlohenfium Pastor.

MARTISBURGI,
CHRISTIANI GOTTSHICKII.